

ТУРЦИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА НАРОДНИ И ИНТЕРЕСИ.

ТУРЦИЯ излязува сѣка сѣбота. Годишната цѣна за въ имперіята, по царската поща, е 3 бѣли мецдиѣта; вжвъ отъ имперіята, 4 бѣли мецдиѣта. Спомоществованіята трѣбува да сѣ годишни и предплатени. Писмата които са относитъ до редакцията наднивають-се до Никола Геновича. Външните настоятели отговарятъ за вѣстникъ. Подписката за спомоществованіята става у Ц-градъ-Галата при Никола Геновича, издателя на вѣстникъ. —

РЕДАКТОРЪ И ИЗДАТЕЛЪ НИКОЛА ГЕНОВИЧЪ.

Ние извлечамъ отъ вѣстникъ ла Патри слѣдъщити разсѣждения:

„Завѣтътъ на Петра I, тѣзи програма на руската политика начертана отъ основателя на царизмъ за сичкото нѣгово потомство, и която са свършува съсъ тѣзи забелѣжлив думи: тѣй можи и трѣбува да са надвѣ Европа, ще бѣди сѣкоги пѣтътъ на Русія въ отколѣшниятъ ѿ вървежъ кѣдѣто Истокъ и Цариградъ. Раслабена отъ побѣдити на първата французка имперія, отъ приземаніето на Севастополъ, и наймного, отъ двѣти поляшки вѣстанія които станаха на 1830 и на 1863, тя е зела единъ новъ чаркъ отъ покоряваѣнето пасамъ на Кавказія. Ето съсъ какъвъ тертипъ хортува Г. Волковъ въ вѣстникътъ си Денъ, за тѣзи нова фаза на периодическото разширочаваніе на Русія:

„Съсъ наданіето на Кавказія, назува моговскіятъ листъ, последната граница на отоманската имперія са развали веки. Не е нити презъ Дунавътъ, нити въ България, нити презъ Балканътъ нити пѣкъ въ би-зантійскити стени дѣто предначеніето на Турція трѣбуваши да са рѣши; защото Султанътъ можши сѣкоги да намѣри съюзници готови да го закрилатъ. Нѣ то ще бѣде тамо върху источниятъ брягъ на черното море, върху долинити на христіанската Армения които са намиратъ далеко отъ морски съобщенія, дѣто нѣ нѣмаи отъ нѣко-го да са страхуваи, дѣто французскити и английскити вонски неможатъ да влѣзатъ по причина на нѣманіето на пѣтица, дѣто са представана за назн само съюзътъ на персійскіятъ Шахъ; то ще бѣди тамо помежду Карсъ, Хасанъ-кала и Трапезунтъ дѣто ще са отвори едно широко поле за напѣти първи операциѣ.

„Покориваніето на Кавказія, притуря рускіятъ вѣстникъ, ни дава едно превѣходно стратегическо мѣсто, по важно за назн колкото плаваніето на черното море, себастополската флота, притяжаніето на Дунавътъ и слободното нападуваніе презъ Балканътъ. Сичкото вниманіе на Русія трѣбува да са обрне кѣдѣто Карсъ, Батумъ и Трапезунтъ! „

„Тѣй, казува ла Патри, това е очевидно: Кавказія и Полша сѣ само двѣ мѣста на издѣжнуваніе; свършената цѣль е Турція. Ние благодаримъ Г. Волкова за искренността му; тя дава съвършено отговорътъ на събратътъ му, Новини отъ Москва, а нѣи тамамъ на врѣме да ни направи да вѣрваи на либералити и миролюбивити на мѣрениа на Русія. Европа трѣбува да са глѣда кѣту извѣстена, и то Богъ знаи кои ще стани!! „

Забелѣжваніята на вѣстникъ ла Патри не заслужоватъ по малко вниманіето на нашити съотечественни ици колкото и откритията на рускіятъ вѣстникъ Денъ. Сега нѣе ще притуримъ и отъ назн си пѣколко забелѣжванія върху забелѣжваніята които направи парижскіятъ вѣстникъ.

Сѣки пѣтъ когито Русія хортува за да съспни отоманската имперія, тя търси сѣкоги да увѣрва чи иска да направи или пѣкъ да насѣрчва ос ованіето на много малки царства въ европейската Турція.

Хора дѣто пѣматъ хичъ умъ въ главата си тѣ само можатъ да са уловятъ въ този кауапъ и да са измаматъ чрезъ тѣзи лажни. Защото слѣдъ кѣту разори голѣмата отоманска имперія, какъ Русія не ще разори тѣй сѣщо и сичкити малки царства които тя подмазува коварно да състави ушъ въ Европа.

Кѣту струпува народностити които съставятъ отоманската имперія на една само купчина, Н. Ц. В. Султанътъ струпува на едно сичкити тѣхни распрѣснати сили и ги прави да служатъ единити за запазата на другити.

Сѣбраи сички въ една сѣща рѣка, турени сички подъ същото управленіе, народностити които съставятъ отоманската имперія сѣ твърдѣ силни. И тѣ ще станатъ, благодареніе на цивилизацията, до толкози силни щото и управленіето на тѣхнити общи и частни интереси ще да са повѣри на хора по умни и по мѣдри.

Прочее Русія не иска това събравіе на тѣхнити сили, тя иска тѣхното распрѣснуваніе, сирѣчь тѣхната слабостъ, за да можи да ги глѣтни подирѣ по лесно, както е поглѣтнала една подирѣ друга тѣзи тѣсящи различни народности които съставятъ днесъ московската имперія.

Да кѣтурни отоманската имперія съсъ едно само махнуваніе на рѣката и да я глѣтни съсъ единъ само залагъ, заминува много силити на Русія. Макаръ и да е самазала Полша и подобна, на Прометей съсъ грѣцкити басни, тя изглѣдува цѣла Азія съсъ едно кърваво око, тя ще размисли за нѣи по много отъ една минута преди да прострѣ крѣмата си и да доди да стрѣлни отоманската имперія.

Доказателството дѣто Русія мисли отоманската имперія кѣдѣрна да са запазува, са намира безъ друго въ нишанити които тя употрѣбљава за да мани съсъ тѣхъ различнити народи покорени на Н. Ц. В. Султанътъ и да ги прави противни един на други

Единъ братоубійственъ бой който ще съспни една съсъ друга взаимнити сили на сѣка една народностъ покорена на Н. Ц. В. Султанътъ ще свали юлафътъ на Русія по добръ колкото едно всеобщо вѣстаніе срѣщу тѣхнитъ баща и общи царъ.

Прочее този братоубійственъ бой и този безчестенъ бунтъ Русія нѣма никоги да го види. Защото колкото по-добръ народити на Турція са изучоватъ, толкози по-добръ тѣ ще познаватъ чи тѣхното щастіе и тѣхната благополука са състои да бѣдѣтъ въ едно искрено съединеніе съсъ главатарътъ си и съсъ общіятъ си баща.

Нашити съотечественници придобиха били много дѣто пѣтуваха въ Русія или пѣкъ дѣто ходиха да са учѣтъ, защото тѣ сѣ дохождаи тука сички наситени отъ анадолската варварщина кѣто царува по тѣзи страни.

Нашити съотечественници които сѣ ходили въ Русія сѣ направили една забелѣжка която трѣбува да ползува и другити. Политиката на Русія са състои да съспнува народніятъ характеръ на различнити народи които тя е покорила на сила. А пѣкъ политиката на отоманската имперія са състои да почита народніятъ характеръ на сѣки единъ народъ.

Да ставѣи едно съсъ рускити шпиони които обихождатъ България за да лѣжатъ народътъ, ще кажи да ставѣи едно съсъ нашити неприятели; да ги слушаи ще кажи да слушаи нашити неприятели; да ги прибираи при назн си, ще кажи да прибираи при назн си нашити неприятели.

Смиланіето на народностити ощи покрити съсъ кръвъ което Русія прави въ мѣдніятъ си стомахъ трѣбува да научи различнити народности на отоманската имперія туй което Русія ще направи съсъ тѣхъ ако тя имѣи силата и сѣрдствата.

Бѣдна Русія!!! —

Въ последниятъ си брой Съвѣтникътъ помѣстюва пакъ една безименна кореспонденція която критикува ушъ отговорътъ който ѿ бѣхми направили въ предпоследниятъ си брой. Нѣка кажимъ по-добръ, редакторити на Съвѣтникътъ сѣ бактисали веки да нишатъ лѣжити на представителчти, и за туй тѣ сѣ уловили да измайсторосуватъ кореспонденциѣ, нѣ за да раскрѣятъ нашити нѣчала, нѣ да ни клеветатъ и да ни гонѣтъ както Фараонъ клеветѣи и гонѣи едно врѣме Евреити.

отоманската империя за мѣсто на преселѣніето си съсъ намѣрѣніе да повикнѣтъ великодушнѣето и човствата на човѣщината на царското правителство. Турція която е служила за прибѣжище на нещастни и на испаденити отъ отечеството нмъ, приѣ отъ 1272 до 1280, 311,333 отъ тѣзи преселѣнци които нѣдѣха на кунуви и които правителството са погнали колкото бѣ възможно да ги натѣми и задоволи. Ерліскити населѣния съсъ добринити които имъ сѣ естествени, са стекоха и тѣ отъ тѣхна страна за да дадѣтъ на преселѣніето личната си помощъ и спомоганіе съсъ пари.

По многото отъ колонити и особно онѣзи които са направиха по брѣгницата на Дунавѣтъ, на Доброжда и на Адама и въ окрѣжитѣ и селата които са направиха за тѣхъ, разширочиха доста много обработката на земити на които тѣ сѣ са ядала.

Послѣднитѣ проклученія на Кавказѣ, дадоха ново и нечакано развитіе на преселѣніето. Много Черкези напуцѣха на купъ жилищата си и нмоти си, и тласнати отъ желаніето да намирѣтъ другадѣ едно отечество, тѣ сѣ распръснунувѣ по брегницата на морето. Тамо тѣ са въсклчуватъ на сѣкакви гимни, на сѣкакви канци каквито намѣрѣтъ, и са отправятъ кѣдѣто крайморіята на Турція, кѣту носѣтъ съсъ себѣ си бѣдата и натрупани въ тѣзи малки канци които еднавѣ ги прибирѣтъ. Въ правителството нѣмаши никакво познаніе за дохожданіето нмъ и тѣ не намѣриха кѣту излазуха на сухо никакво приготвено мѣсто за да ги приѣми.

Тогизи мѣкити и трудовити които притѣглиха тѣ бѣха за улакуваніе, както и морѣцѣтѣ който измори едно голѣмо число отъ тяхъ.

При сичко това, по заповѣдъ на Н. Ц. В. на когото попеченіето са показа завчасъ за да поправи това положеніе, голѣми валори и гимни на царщината са отрѣдиха за пренасаніето на преселѣнѣти фамилии; числото на търговскити гимни които са фанала за тѣзи цѣль, са умножи за да са нареди въ по добрити възможни условія, службата на прѣнаслинето. Писметъ и други храни са раздадоха на преселенцити.

Тѣй додоха въ Турція по много отъ 283 хиляди Черкеза презъ послѣдніятъ періодъ на преселѣніето.

За да спомогни на хазната да притърпи голѣмити жертви които му наложиха обстоятелствата, Н. Ц. В. и Неговата Августива фамилия, благоизволиха да са поднижѣтъ на значителни суми въ полза на Черкезити, пари и лични услуги нмъ са пакъ тѣй направиха отъ високити чиновници на царщината и отъ сичкото населѣніе.

Една частъ отъ преселѣнцити са закара на право въ Требизондѣ, Самсонъ, Варна и Кюстендже, други пакъ минаха презъ Цариградъ за да настанѣтъ въ различни точки на архипелагити крайморіа; едно друго число пакъ найсетѣ, са испрати въ вътрешността на Анадолъ.

Гимини които са отредиха за прѣнаслинето на Черкезити, слѣдуватъ ощи службата си. Главинити управители, както и другити чиновници не приставѣтъ да ги нагѣдуватъ внимателно.

Ощи отъ началото на преселѣваніето, дѣнари са отрѣдиха за да глѣдѣтъ болнитѣ. Преселенцити са приѣти въ колиби и чадѣри които нмъ служѣтъ приврѣменно за прибѣжище; найсетѣ, правителството нмъ раздава обѣкла, храна, и изпълнова кѣмъ тѣхъ съсъ сичкити тѣзи срѣдства дѣжностити на гостеприѣмството.

Освѣтъ това, особити чиновници са испратиха въ провинцити, снабдени съсъ потребити наставленія, за да направѣтъ ящи на преселенцити и да имъ раздаѣтъ земи кѣту

току пристигуватъ на мѣстата за дѣто са испроваждатъ.

Числото на сичкити преселенци които са дошли отъ 1272 година заминува 595 хиляди души на които по голѣмата частъ е веки съвършено настанена.

Н. Ц. В. придоби една нова титла за нашата признателностъ, кѣту улѣснява и съсъ туй срѣдство, умложиваніето на населѣніето и кѣту докара за работа толкози нови рѣцѣ.

Исполненіето на законити на царството, живото покровителство на честнити интереси и доброто раздаваніе на правдата можѣтъ да са усигорѣтъ само тогизи когито са избиратъ общенароднитѣ чиновници способни и просвѣтени. Ощи, управителното отдѣленіе, на което принадлежи службата за да отрѣжда и каймакмити и мюдюрити, непосредствени представители на началството предъ народѣтъ, зафана, отъ двѣ години насамъ, да са грижи за отборѣтъ на каймакамити съсъ една добра неособностъ. За това отборѣтъ на мюдюрити са повѣри на една комисія поставена нарочно за тѣзи работи, които е длѣжна да дѣйствува съобразно съсъ распорѣднитѣ зети за тѣзи работа въ 1279.—

✓ Желѣзенъ пѣтъ отъ Пловдивъ до Бургасъ.

Желѣзнитѣ пѣтища сѣ днесъ едно отъ най-великолѣпнитѣ и най-полезнитѣ зданія и ведно най-силното орѣдіе на доброто поминуваніе и образуваніе. То сѣ равни пѣтѣве надѣжъ по които има напострѣно желѣзни водещи по които върватъ колата. Човѣцити сѣ слѣдедали, че колкото земята е мѣка колелото на едни кола потѣва толкосъ по-дѣлоко и тяжни повнше на добытака; и наопакъ колкото е лѣка земята толкосъ по-леко върви колата. За да сполучатъ това, хората изравневатъ непервѣмъ пѣтя, насыиватъ го добръ съ прѣстъ и пѣсѣкъ, налагатъ гряди напѣрѣко на пѣтя раздалечъ единъ лѣкетъ една отъ друга, и по тѣхъ гряди наковаватъ надѣжъ пѣти желѣзни коленици, по които сѣ трѣкалятъ колелата на едни кола съ неисказана леснина и бързина; тѣй по такѣвъ пѣтъ единъ конъ може да вози три хиляди оны товарѣ. Обаче когато румна на човѣцити да направятъ подобни пѣтѣве, силата на парата бѣше позната въке, и тѣй опятаха да намѣстятъ нея вмѣсто добытака, на което и сполучиха глѣждъ добръ, и така оставиха на човѣка да има повнше врѣмя да са залага съ добытака на землѣдѣніето. За направата на желѣзнитѣ пѣтища единъ сахатъ мѣсто става отъ триста хиляди гроша до единъ милионъ спорѣдъ брѣговитото или равното му положеніе много или малко. Такѣвы желѣзны пѣтѣве сѣ ги направили посредѣствомъ акція търговскѣ съдружества въ Европа и въ Америка най-много. Първото условіе, което е потребно за подобни общеполезни работѣ, първомъ е да бѣде мѣстото равно, да има на близо многолюдни градове, да искарѣтъ доволно произведенія и индустрията да имъ е развита что-годѣ, на да сѣ облизиватъ съ нѣкой столѣнъ или край-морскій градъ. Въ Румѣлы такѣвъ пѣтъ да прѣдставява всичкити условія, които сѣ изискуватъ въ подобенъ случай, е линіята отъ Пловдивъ, Чирпанъ, Ески-Заара, Ени-Заара, Сливенъ, Ямболъ, Карнабатъ и Бургасъ и отъ тамъ по море въ Цариградъ. Тѣй всичкити градове са намирѣтъ въ едно разстоиніе отъ 32 сахати мѣсто, та като положимъ всякой сахатъ най-много по единъ милионъ за направата на желѣзний пѣтъ, то пѣтъ стигнатъ 32 милиона. Тѣя линія има отъ странитѣ си наблизо пѣтъ шестъ

часа: Котелъ, Казанлъкъ, Т. Пазарджикъ, дестѣна голѣми села отъ Плов. областъ, и най-близо нѣнарѣ Узунджово и Хасковъ, заминува презъ най-плодоноснитѣ мѣста, облизива около 500 хиляди жители, безъ да предположимъ че може да прострѣ и едно крыло желѣзенъ пѣтъ отъ Ески Заара до Едрене. Тогасъ единъ пѣтѣникъ може да си земе най-драгоцѣнитѣ пѣчѣта въ пѣзохата си, и безъ да са бон отъ вълхви, въ разстоиніе на едно дено-нощѣ ще стига отъ Пловдивъ въ Цариградъ; тогасъ оризѣтъ, житото и другитѣ испрѣвни произведенія пѣтъ струватъ на мѣстото си пѣтъ шестъ гроша повнше нежели днесъ, че пѣтъ можѣтъ да бѣдѣтъ прѣнесени лесно въ Цариградъ или другадѣ; тогасъ нашъ Пловдивъ спорѣдъ фабрикѣтъ ще бѣде другъ Манчестеръ и спорѣдъ облизеніето до столицата вторий Цариградъ. Тѣй, единъ желѣзенъ пѣтъ, който прѣминува прѣзъ една отъ най-плодоноснитѣ страны въ Имперіа Отоманска, облизива около 500 хиляди жители въ едно разстоиніе отъ пѣтъ шестъ часа, има на челото си Цариградъ, най-търговското мѣсто на свѣта, ще пуца повнше отъ двадесѣтъ на сто печалба. То ще е наречено на Компанія за памучна фабрика въ Пловдивъ, която има веки нѣколко велики лица за членове да изѣрши всичко това. — Н. Богоровъ, ✓

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛѣДЪ.

Конференцити отворени за преговорити на мирѣтъ у Виѣна и поставени подъ най-пріятното покровителство, можѣха добръ да видѣтъ мирнѣтъ си вървѣжъ сматенъ отъ едно нечакано постоянство на Данемаркіа за въпросѣтъ на шлезвигската земя.

Данемарското правителство испроводило до пълномощити си министри, които сѣ намирѣтъ сега въ конференцити, нѣкой си наставленія които имъ порѣчюватъ да разглѣдѣтъ наедно съсъ представителити на Прусія и на Нѣмція за сѣверната частъ на Шлезвигъ. Данемарското правителство искало непрѣмѣнно сѣверната частъ на тѣзи герцогщина. Защото пакъ са поврѣждало читавината на монаршіята.

Ла Газе гъ дѣу Норъ хортува срѣцу тѣзи претенци и кори Данемаркіа за дѣто нѣмала вѣрностъ въ залаганія склучени отъ нѣя въ врѣмето на предварителнитѣ трактати, които трактати са законно подни-саха отъ голѣмити сили. Органѣтъ на Г. Бизмарка напомнива на конешагското правителство великодушното поведѣніе на побѣдителити, които, господари да диктирѣтъ условія още по смирителни, поискана да дадѣтъ едно доказателство за неинтересуваніето си кѣту заприха ходѣтъ на побѣдливити си воиски, чрезъ подписката на предварителнитѣ трактати. Нѣка си припомнимъ Данемаркіа, и кѣту доди на по-добри и на по-праведливи разискуванія, да турѣ въ разглѣдуваніето на опредѣлителнѣтъ трактатъ на мирѣтъ, законността която има право да учакува отъ нѣго.

Нѣе забѣлѣжаваме тѣзи случка само-и само да не оставили невидено едно какво да е млако кюшенце на дано-германската таблица и да дадемъ, кѣту заминувани, една висока проба за високіятъ якикъ който употреблява горделивата котерія която, подъ високото управление на Г. Бизмарка, чѣвирдисува берлинската политика.

Нъ единъ документъ, който можн да върли единъ новъ денъ върху тѣзи работи на Данемаркѣ, е слѣдѣющиятъ адресъ, който са подалъ на царятъ Христѣана отъ депутатитѣ на областитѣ на Ризградъ. Ето го:

„Нѣма дуни за да изражамъ болката, отчаяніето което ни отекчава отъ когито сме са оставили на чуждѣтъ мѣститель, да бждемъ раздѣлени за сѣкоги отъ Данемаркѣ, на нѣто мило отечество, което ни глѣдаше сѣкоги кѣту свои мѣли чѣда; ще рече да загубимъ свободата за да подпаднеме подъ хумотѣ на несприятельтъ който мрази сичко баквото е данемарскѣ.

„Ами нашити дѣта които ще бждѣтъ насилени да носѣтъ дрѣхитѣ на Германцитѣ, да слѣдѣжѣтъ припорецѣтъ сръщу Данемаркѣ била на която тѣхнитѣ и праѣди сж сподѣлили около хилада години лошазото и доброто щастіе!! „

Присѣтствіето на пруската флота въ гжрлото на кіелъ, което ни са извѣсти чрезъ телеграфѣтъ, ще породи, то са знай, различни разсѣждения отъ страна на европейскитѣ вѣстници. Инглитѣра, най-много, не ще липса да покажи желаніето да си освои този портъ на балтійското море който ще направи твърдѣ добръ да успѣй пруското мореплаваніе.

Ние можимъ да дадемъ на нашити читатели нѣкакви подробности за въпроситѣ които станали помежду германскитѣ царѣ и Г. Бизмарка и Решберга.

Царѣти си дали взаимното увѣреніе чи сѣки важенъ въпросъ който интересува двѣти сили ще ги намира тѣсно сѣединени и най-много въ това което са отнѣся до вѣтрѣшната политика на Германіа. Нѣмціа ще са ласкае, освѣнъ това, за дѣто е сполучила отъ силніятъ си сѣюзникъ да носи отъ сега на нататѣкъ, въ сношеніята си съсѣ малкитѣ и сръднитѣ царцини на конфедерацията, въздържаніето и тишината които той бѣши загубилъ отъ скороснитѣ си вѣстѣржаванія.

Прусія по редѣтъ си щяла да има увѣреніето, отъ страна на Виенскитѣ кабинетѣ чи въ случай когито тя би по искала за мѣсто глоба на боятъ малката герцогщина Лауенбургъ, Нѣмціа не щяла да подига никакви протести.

Отъ нѣколко врѣме на насамъ много приказки ставѣжѣ за вълненіята и за запиранията въ Тиролъ и Венеціа. Днесъ тѣзи слухови са виждѣжѣ да земѣжѣ единъ отавитически характеръ. Потвѣрдавѣжѣ у Туринѣ, споредъ достовѣрни подробности, чи, въ тѣзи двѣ области, стѣварюванія на оружія, заарета и триколорни припорци сѣ открили.

Отъ друга страна пишѣжѣ отъ Венеціа отъ 26 (н.к.) чи неселѣніята на тѣзи области сѣ намирили въ една голѣма разслаба.

Въ Фруупъ, въ Паду, Верона и най-много въ Венеціа и въ Тиролъ, различни запирания ставѣжѣ; тѣ станали кѣту една епидемія, казуважѣ писмата отъ тѣзи страни. Гражданитѣ не знажѣжѣ когито си лягѣжѣ, вечерѣта, да ли утрѣ ще са намѣрѣжѣ помежду фамилитѣ си или въ дѣлото на тѣжнитѣ.

Новинитѣ които пристигнаха отъ Невъ-

Йоркъ ни извѣстиятъ чи операциитѣ на генерала Гранта върху лѣвиѣтъ брѣгѣ на Жамъ-Риверъ, имали добри слѣдствія, нѣ нѣ рѣшителни. Конфедератитѣ оставили, въ рѣцѣти му 400 затворници, и биле принудени да оставѣжѣ раненитѣ и умрѣлитѣ си върху полето на боитѣ. Отъ страна на федератитѣ имало 1,000 умрѣли и ранени.

Кореспонденціитѣ отъ Мексика извѣстиятъ сѣединеніето на генерала Юраго съсѣ имперіята и смалваніето на жюаристовитѣ войски. Въ столицината на Мексика финансовитѣ работи влѣзѣватъ веки въ пѣтѣтъ на реорганизацията и на благодѣнствіето.

СѢБАКВИ НѢЩА И НОВИНИ.

— Па царска заповѣдъ: Халилъ-бей извѣнредѣнъ проводникъ и пълномощенъ министѣръ на Високата Порта въ Петербургъ, са вѣскачи на чинѣтъ Балъ.

— Рифаатъ-бей, чиновникъ отъ терджиманъ калемъ на Високата Порта, са наименова първи секретаринъ за турскитѣ язики на царското посолство у Петербургъ.

— Исманъ есенди, чиновникъ отъ ефкафѣтъ са наименова сюрѣ-емини и каймакаминъ на водачѣтъ на керванѣтъ на поклонницитѣ въ Мека (емюръ-нлъ хаджи).

— Въ последніятъ си брой нѣ бѣхми извѣстили чи кнзъ Куза че отиди презъ Цариградъ за Франціа. Днесъ Журналъ де Костаннинопъль вскарува лѣжлива тѣзи новина.

— Пишѣжѣ ни отъ Назарджикъ: Тука народѣтъ е много рагнѣвенъ сръщу търците за безчеловѣчнитѣ имъ дѣла, толкое много щото хичъ не ни стига акѣлѣтъ да остани тѣй каквото си е билъ и напѣнѣ съсѣ трѣтитѣ; и то нѣ отъ нѣкое чуждо внушеніе, понѣже тѣдѣва нито думата шавелизмосъ не е позната; нѣ отъ многото злани които е истегалил, и до днесъ тегаи отъ малчинатѣ лукави Цинцѣре които са намиратъ тѣдѣва, подѣ защитѣта на Гюмшгерданоглу, и които интрегуважѣ непрестанно противъ народѣтъ на.

— Тѣзи дине, Н. В. Фазилъ Мустафа-паша, братъ на египетскитѣ подкралъ, и тука министѣръ безъ портюфелъ, са ирѣвъ въ ауденціе отъ Н. Ц. В. Султанѣтъ.

— Н. П. генералъ Игнатіевъ извѣнреденъ проводникъ и пълномощенъ министѣръ на Н. Ц. В. императорѣтъ на Русія при Високата Порта пристигна миналата сѣбота въ столицината.

— Н. П. Нубаръ-паша пристигна вчера въ столицината съсѣ вапорѣтъ Мехмедъ-Али. Този чиновникъ е натоваренъ съсѣ една особита мисія отъ Н. В. египетскитѣ подкралъ.

— Научавами са че попричина на една скоршча царска заповѣдъ, ще са направи единъ новъ кавалерійски табуръ сѣставенъ само отъ Черкези. — Униформата на туй тѣло щяла да прилича много на народната дрѣха на тѣзи черногорци.

— Научавами са чи една нова компания станала сега скоро за направата на единъ желѣзенъ пѣтъ помежду столицината и Едрене.

— Миналіятъ четвъртъкъ много хайдутѣ оѣсѣдени за терсаната, са извадиха на много мѣста на столицината за да ги глѣдѣжѣ хората. По вечера тѣ са закараха на мѣстата си дѣто ще теглѣжѣ наказаніето си.

— Министѣрътъ на финанциитѣ на Молдо-Влахія сключилъ сега скоро единъ заѣмъ на Лондра.

— Научавами сж че телеграфическата линія помежду Бейрутъ и Каиръ ще са отвори

щомъ египетското правителство свърши принадованіето на линіята отъ Каиръ съсѣ линіята на Сирія и Рѣва.

— Т. Т. В. В. Фуадъ паша, Великий Вѣзиръ, и Аали паша, министѣръ на външнитѣ работи, благоизволиха да приемѣтъ по тридѣсѣтъ акциѣ отъ Компанія за памучна фабрика въ Пловдивъ. Компаніята храни надѣждѣ, че добрый този примѣръ щѣтъ слѣдѣватъ и мнозина други.

— Н. П. Халилъ-бей, отомански проводникъ въ Петербургъ, който са намираши отъ нѣколко врѣме насамъ въ столицината ни, трѣгна за мѣстото си.

— Н. П. Аариф-бей отиди миналата сѣбота на Бююкъ Дѣре за да честитѣ отъ страна на Високата Порта, доброто дожажданіе на генералъ Игнатіевъ, руски посланикъ въ Цариградъ.

— Султанъ Абдулахъ самодържчикъ на коморскитѣ острови, испроводилъ братѣтъ си Есенди-Мехмедъ, и братючѣтътъ си Есенди-Абдулахъ, които пристигнаха тука миналіятъ петѣкъ, за да преставѣжѣ високитѣ му почести на Н. Ц. В. Султанѣтъ, когото принознава кѣту главатаръ и калифъ на мюзюлманската вѣра и да са тури подѣ високото покровителство на Н. Ц. В.

— Г-нъ Бордіано, първи секретаръ на Молдо-Влахката агенціа, трѣгна миналіятъ четвъртъкъ за Букурешъ съсѣ особна мисія.

— Увѣрѣватъ че една телеграфическа депеша пристигнала тука тѣзи дине която извѣстѣва наименованіето на Г. Петра Деліана за извѣнреденъ проводникъ и пълномощенъ министѣръ на Грціа при Високата Порта.

 По едни независими причини, Г-нъ Алеко А. Кръстовичъ не ще можн веки да слѣдува да бѣди настоятель на вѣстникѣтъ ни.

Слѣдователно сичкитѣ писма и кореспонденциѣ които са отнѣсяжѣ въобще до вѣстникѣтъ ни ще са испрацѣжѣ отъ сега нататѣкъ направо до насъ.

— Споредъ извѣстіята отъ Бѣлградъ, народната скупщина която са събирала сѣка година на Брагуевацъ, ще са събира отъ сега нататѣкъ въ Бѣлградъ за да можѣжѣ да присѣтѣствуватъ и чиновницитѣ на правителството.

— Сърбобранъ извѣстѣва чи едно вѣстаніе са приготвило помежду населѣніята на Херцеговина. Тѣй сѣщо направиха и нѣкой европейски вѣстници и особно вѣстникъ Европа, безъ да помислѣжѣ за точнотіята на тѣзи работа.

Ние сме угълномощени, казува Журналъ де Константинопъль, да искарами лѣжлива тѣзи новина.

— Една египетска Княгиня, сѣпруга на Исманъ-паша, пристигна миналата недѣля въ нашата столицина.

— Г-нъ Иванчо Енювъ Тютюнджіевъ, на когото името бѣхми извѣстили съсѣ погрѣшка въ предпоследніятъ си брой, подарява едно тѣло отъ нашіятъ вѣстникъ, на Кулянското казавѣжѣшко училище.

— Сирѣ Булверъ, инглишки посланикъ въ Цариградъ трѣгна онзи денъ за Лондра презъ Франціа.

— Княгинята майка на египетскитѣ подкралъ, която трѣгна за Александріа прѣди нѣколко врѣме, оставила една доста голѣма сума за да са раздала на отоманскитѣ и христіенскитѣ училища безъ различіе.

— Г-нъ Чернаевъ, главенъ руски Консулъ въ Цариградъ са помина миналата недѣля. Опиаваніето му са извърши великолѣпно. Сичкитѣ консули на чуждитѣ посолства присѣтѣствуваха на нѣговото погребѣваніе.